

Belgiumcup 2005 te Lommel, België

Elk jaar organiseert STACK Nederland in het zuiden des lands een STACK wedstrijd, maar dan wel zo zuidelijk dat we 30 km over de grens gaan, België in. Hier vindt elk jaar een groot vliegerfeest plaats in Lommel. Midden tussen de industrieterreinen vinden we kilometers braakliggend grasland, waar de wind mooi vrij spel heeft en er genoeg ruimte is voor heel veel vliegers.

Binnen de STACK traditie heeft Lommel de reputatie een festival te zijn met mooi weer en zonder wind, óf slecht weer en veel wind. Moeder natuur had dit jaar gekozen voor wind en dus ook regen. En regenen ging het!

Met bakken kwam het water naar beneden en de jury en deelnemers huldten zich in de regenpakken om de regen te trotseren. Op zondag regende het tijdens de Multiline precisie zo hard, dat de Revolution van Hans Brenkman letterlijk naar beneden werd gedrukt door de stortregen. Eén geluk was dat de grond in Lommel de regen goed kon verwerken en het veld niet sompig werd, of blank kwam te staan.

Een goede vlieger traditie

Een waarschuwing voor slecht weer tijdens het weekend werd vrijdag al gegeven. Per traditie start het festival vrijdagavond met een gezamenlijk drankje bij de grote tent. Is dit overigens geen idee voor andere festivals? Misschien kunnen we er een vliegertraditie van maken!

Iedereen om 21.00 uur vrijdagavond bij elkaar komen in de grote tent met eigen meegenomen lekkernijen en deze dan gezellig onder elkaar te verdelen om het vliegerweekend in te drinken, even bij te praten en handen te drukken.

Zo stonden we dus met alle vliegeraars gezamenlijk wat te borrelen in Lommel en te genieten van het schouwspel in de lucht. Geen vliegers deze avond in de lucht wegens de windstilte, maar een schouwspel van bliksemflitsen rondom ons heen. Geen gedonder, slechts flitsen door de wolken. Zodoende had het festival toch nog een beetje vuurwerk dit jaar.

Echter hoe lang zou dit goed gaan? Het festival was geheel omsloten door regenbuien in de verte en toch was het nog droog op het veld. Maar toen werd de borrel ruw onderbroken, want de eerste druppels gingen vallen. Nu ging de kraan ook echt open en spoelde het water over alles heen.

Het deelnemersaantal was dit jaar wederom zeer groot en internationaal. Dusdanig groot, dat het onmogelijk werd het gehele programma op 1 dag te draaien en zo werd de wedstrijd op zaterdagmiddag al begonnen. Uit Duitsland waren meerdere deelnemers in verschillende klassen. Een grote groep vanuit de Kitehouse-sponsorgroep was naar België vertrokken om een nieuwe vlieger in de wedstrijden te gebruiken. De Endorphin is dé nieuwe Duitse wedstrijdvlieger en alle Duitse deelnemers

gebruikten deze vlieger.

Endorphin, een nieuwe innovatieve vlieger

De Endorphin heeft enkele nieuwe innovatieve oplossingen; een gaaszeil dat opgespannen wordt aan de voorzijde van de vlieger. Dit stuk gaas zit vast aan de neus en wordt ook op afstand gehouden van het kruisstuk met een koolstof staafje.

Een ander nieuwtje zit in het ventedsysteem; twee delen van panelen worden aan elkaar geregen met een elastiek. Bij veel wind neemt de druk in het zeil toe en schuiven de panelen iets uit elkaar. Hierdoor ontstaat een spleet waar de wind doorheen kan. Eigenlijk is het systeem een soort hogedrukventiel.

Een derde grappig detail aan de vlieger is de witte vleugeltips. Het onderlijk van de vlieger loopt recht; eigenlijk hetzelfde als de North Shore een vliegerontwerp van 15 jaar terug. Deze tips gaan heftig vibreren, zeg maar klapperen. De vlieger wordt hierdoor heel langzaam en precies.

Een andere internationale deelnemer was de Belgische piloot Wim Smekens. Of eigenlijk moet ik zeggen, dat hij de enige nationale piloot was in het gezelschap. Uiteindelijk werd de wedstrijd gevlogen met een zeer wisselvallige wind, die continu varieerde van een stevige 4 Bft tot bijna windstilte. Materiaal keuze was hierdoor erg moeilijk en de meeste piloten namen gewoon verschillende vliegers en lijnen mee het veld in

